

fra Alle ere i Besiddelse af. Ved at fremme en forstandig Gymnastikundervisning ved vore Seminarier kunne vi bringe det til, at Nogle af dem, som udgaae derfra, kunne blive dygtige Gymnastiklærere, (jeg vilde som sagt ansee det for en stor Ulykke, at det opstillebes som en Betingelse, at Enhver, der maatte blive Skolelærer, skulde være dygtig i Gymnastik) og naar vi da gaae Sogneforstanderskaberne Frihed over Gymnastikken, troer jeg ogsaa, vi kunde have den Tillid til dem, at hvor en saadan dygtig Lærer fandtes, som vidste at drive Sagen med Liv og Lyst, om ikke i en Klattremaschine, saa i det mindste paa Legepladsen, maastee i Mark og Skov, vilde han blive paafløjet, vilde han vinde Forældrenes Tillid, og at han da ogsaa vilde faae Leilighed og Tid til paa den Maade, han fandt svarende til Omstændighederne, at gjøre sine Evner frugtbringende for Børnene. Man kunde maastee ogsaa gaae den Vej, som er anvist af et Par ærede Talere, ved forskjellige Opmuntringsmidler at søge at fremme Gymnastikundervisningen, men, det være nu, som det vil, vi, der have Sands for den gymnastiske Undervisnings Betydning med Hensyn til Udviklingen af et sundt Legeme til en sund Sjæl, skulle ikke the til Tvang, men skulle stole paa, at vi ogsaa ad Frihedens Vej kunne bringe den frem paa faadanne Steeder, hvor den kan drives paa en fornuftig Maade overeensstemmende med de tilstedeværende Forhold.

S. M. Petersen: Jeg skal ikke følge de forskjellige ærede Talere, som have søgt Udløst for derfra at hente deres Grunde for Gymnastikkens Udøvelse i vore Landsbyskoler i Danmark. Jeg troer iøvrigt ogsaa, at det for Sagen selv er heldigst at hente Beviisførelsen derfra, hvor Uvælsen skal foregaae, men for at fremføre en lignelse, da vi nu engang i denne Sag ere komne ind paa at bevise ved lignelser, skal jeg ligeoverfor det, der er anført, at man i flere Retninger skal hente Exempler fra sine Naboer og ligne dem, og at, naar de saaledes hnde Gymnastikken saameget, skulle vi dog tage i Betænkning at flyde den bort fra os — ligeoverfor disse Ytringer skal jeg bemærke, at det ikke er saa sjældent i det daglige Liv, at en

Mands Undergang netop befordres derved, at han søger at ligne sine Naboer, og det just, fordi han glemmer, at de Forhold, der ere tilstede hos Naboen, de Evner, denne er i Besiddelse af, o. s. v., savnes hos ham selv. Denne Efterabesshyge er ikke altid god, skjøndt jeg indbrømmer, den kan i enkelte Tilfælde være det. Der er iøvrigt fremgaaet noget ret Betegnende af den hele Forhandling; naar man saaledes f. Ex. taler om Noget, der vedkommer Geistligheden, saa siger man: Vi kunne ikke tage Beslutning i denne Sag, førend Geistligheden er hørt; taler man om Noget, der vedkommer de juridiske Embedsmænd, saa siger man: Vi skulle først høre Juristerne, og saaledes gaaer det i alle de forskjellige Livsstillinger her i Landet; men naar der er Tale om, hvilken Uvælsen Landbofommerne skulle have for deres Legems Udvikling indtil deres 13de eller 14de Aar, saa tør man ikke høre Landboens Stemme, saa siger man, han kan ikke være Dommere i sin egen Sag. Uagtet der endnu hertil kommer, at selve Kærestanden gaaer Haand i Haand med Landboen og siger: Gymnastikken er til ingen Nytte, vedbliver man dog at anføre: I kunne ikke være Dommere i Eders egen Sag, I forstaae Eder ikke paa Eders eget Vel; det er virkelig ret betegnende. Det eneste Tilfælde af den Art, jeg har hørt i den Tid, jeg har havt Sæde her i Salen, det var dengang Næringsloven var under Behandling; da sagde man rigtignok det Samme til Haandværksstanden; ligeoverfor Andre har jeg imidlertid ikke hørt denne Betragtning gjort gjældende. Den ærede Minister har søgt at komme Forslaget imøde derved, at han under visse Betingelser har stillet i Udsigt, at der fra Ministeriets Side Intet skulde være til Hinder for at sætte Gymnastikken nogen Tid i Vero. Jeg erkjender den ærede Ministers Velvillie, men jeg troer ikke, den vil føre til noget praktisk Resultat; thi naar de Betingelser ere tilstede, som det hentes, at Ministeren vilde forudsætte, saa kan den ærede Minister være overbevist om, at det allerede er forbi med Gymnastikken, og at den ikke bruges længere. Der er paa Landet en saa passiv Modstand imod denne Undervisningsgreen, at det neppe vil være muligt for den ærede Minister at faa